

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (drugo vijeće)

20. prosinca 2017.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička organizacija tržišta poljoprivrednih proizvoda – Zaštita zaštićenih oznaka izvornosti (ZOI) – Uredba (EZ) br. 1234/2007 – Članak 118.m stavak 2. točka (a) podtočka (ii), članak 118.m stavak 2. točke (b) i (c) – Uredba (EU) br. 1308/2013 – Članak 103. stavak 2. točka (a) podtočka (ii), članak 103. stavak 2. točke (b) i (c) – Područje primjene – Iskorištavanje ugleda ZOI-ja – Zlouporaba i oponašanje ZOI-ja ili podsjećanje na ZOI – Lažna ili obmanjujuća oznaka – ZOI ‚Champagne‘ koji se upotrebljava u nazivu hrane – Naziv ‚Champagner Sorbet‘ – Hrana koja kao sastojak sadržava šampanjac – Sastojak koji hrani daje ključnu značajku”

U predmetu C-393/16,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Bundesgerichtshof (Savezni vrhovni sud, Njemačka), odlukom od 2. lipnja 2016., koju je Sud zaprimio 14. srpnja 2016., u postupku

Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

protiv

Aldi Süd Dienstleistungs-GmbH & Co. OHG, koji zastupa Aldi Süd Dienstleistungs-GmbH, ranije Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd,

uz sudjelovanje:

Galana NV,

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: M. Ilešić, predsjednik vijeća, A. Rosas, C. Toader, A. Prechal i E. Jarašiūnas (izvjestitelj), suci,

nezavisni odvjetnik: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajnik: K. Malacek, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 18. svibnja 2017.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C. Onken, *Rechtsanwältin*,
- za Galana NV, H. Hartwig i A. von Mühlendahl, *Rechtsanwälte*,

* Jezik postupka: njemački

- za francusku vladu, D. Colas, S. Horrenberger i E. de Moustier, u svojstvu agenata,
- za portugalsku vladu, L. Inez Fernandes, M. Figueiredo i A. Gameiro, u svojstvu agenata,
- za Europsku komisiju, B. Eggers, I. Galindo Martín i I. Naglis, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 20. srpnja 2017.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 118.m stavka 2. točke (a) podtočke (ii), članka 118.m stavka 2. točaka (b) i (c) Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 od 22. listopada 2007. o uspostavljanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i o posebnim odredbama za određene poljoprivredne proizvode (Uredba o jedinstvenom ZOT-u) (SL 2007., L 299, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 9., str. 61.), kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 491/2009 od 25. svibnja 2009. (SL 2009., L 154, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 68., str. 121., u daljnjem tekstu: Uredba br. 1234/2007), i članka 103. stavka 2. točke (a) podtočke (ii), članka 103. stavka 2. točaka (b) i (c) Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL 2013., L 347, str. 671.).
- 2 Ovaj zahtjev upućen je u okviru spora između Comité interprofessionnel du Vin de Champagne (u daljnjem tekstu: CIVC) i Aldi Süd Dienstleistungs-GmbH & Co. OHG, ranije Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd (u daljnjem tekstu: Aldi), zbog uporabe zaštićene oznake izvornosti (ZOI) „Champagne” u smrznutom proizvodu koji distribuira Aldi.

Pravni okvir

Uredbe br. 1234/2007 i 1308/2013

- 3 U svojem zahtjevu za prethodnu odluku sud koji je uputio zahtjev poziva se na Uredbu br. 1234/2007, koja je bila na snazi u vrijeme nastanka činjenica o kojima je riječ u glavnom postupku, kao i Uredbu br. 1308/2013, koja ju je zamijenila od 1. siječnja 2014., navodeći da mu je tumačenje potonje potrebno zato što se zahtjev za prestanak uporabe ZOI-ja „Champagne”, koji je predmet glavnog spora, odnosi na budućnost, tako da će on morati odlučiti o tom zahtjevu i s obzirom na odredbe primjenjive na dan donošenja njegove odluke.
- 4 Članak 118.b Uredbe br. 1234/2007, naslovljen „Definicije”, u svojem članku 1. predviđao je:
„Za potrebe ovog pododjeljka, primjenjuju se sljedeći pojmovi:
a) ‚oznaka izvornosti’ znači naziv regije, određenog mjesta ili, u iznimnim slučajevima, zemlje koji se koristi za označivanje proizvoda iz članka 118.a. stavka 1. koji ispunjava sljedeće zahtjeve:
i. njegova kakvoća i karakteristike, u bitnom ili isključivo, nastaju pod utjecajem posebnih prirodnih i ljudskih čimbenika određene zemljopisne sredine;
ii. grožđe za njegovu proizvodnju potječe isključivo s tog zemljopisnog područja;
iii. proizvodnja se odvija u tom zemljopisnom području; i
iv. grožđe za proizvodnju mora biti od vinskih sorata koje pripadaju vrsti *Vitis vinifera*;

[...]"

- 5 Sukladno članku 118.k stavku 1. te uredbe:

„Nazivi koji su postali generički ne smiju se zaštititi kao oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla.

[...]"

- 6 Članak 118.m naveden uredbe, naslovljen „Zaštita”, određivao je:

„1. [ZOI] i zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla smije upotrebljavati svaki gospodarski subjekt koji trguje vinom koje je proizvedeno u skladu s odgovarajućom specifikacijom proizvoda.

2. [ZOI] i zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla kao i vina koja nose ta zaštićena imena u skladu sa specifikacijom proizvoda zaštićeni su od:

- a) svake izravne i neizravne komercijalne uporabe zaštićenog naziva:
 - i. za usporedive proizvode koji ne ispunjavaju uvjete iz specifikacije proizvoda zaštićenog naziva; ili
 - ii. ako se takvim korištenjem iskorištava ugled oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla;
- b) svake zlouporabe, oponašanja ili podsjećanja, čak kad je naznačeno pravo podrijetlo proizvoda ili usluge ili ako se zaštićeni naziv koristi u prijevodu ili mu je dodan izraz poput ‚stil’, ‚tipa’, ‚metoda’, ‚kao proizveden u’, ‚imitacija’, ‚aroma’, ‚kao’ ili slično;
- c) bilo kakvih lažnih ili obmanjujućih oznaka o podrijetlu, izvornosti, prirodi ili bitnim karakteristikama proizvoda, na unutarnjoj ili vanjskoj ambalaži, na promidžbenom materijalu ili dokumentima koji se odnose na dotični [vinski] proizvod [kao i pakiranje proizvoda u ambalažu koja stvara] pogrešnu predodžbu o njegovom podrijetlu;
- d) svakog drugog postupka koji bi potrošača mogao dovesti u zabludu glede pravog podrijetla proizvoda.

3. [ZOI] i zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla ne mogu u Zajednici postati generičke u smislu članka 118.k stavka 1.

4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi zaustavile nezakonitu uporabu [ZOI-ja] i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla iz stavka 2.”

- 7 Uvodne izjave 92. i 97. Uredbe br. 1308/2013 u biti preuzimaju sadržaj uvodnih izjava 27. i 32. Uredbe Vijeća (EZ) br. 479/2008 od 29. travnja 2008. o zajedničkoj organizaciji tržišta vina, izmjeni uredbi (EZ) br. 1493/1999, (EZ) br. 1782/2003, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) br. 3/2008 te stavljanju izvan snage uredbi (EEZ) br. 2392/86 i (EZ) br. 1493/1999 (SL 2008., L 148, str. 1.), čije su odredbe o zaštiti ZOI-ja i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla (u daljnjem tekstu: ZOZP) umetnute u Uredbu br. 1234/2007 Uredbom br. 491/2009. Te uvodne izjave glase kako slijedi:

„(92) Pojam kvalitetnih vina u Uniji temelji se, između ostalog, na posebnim značajkama koje se mogu pripisati zemljopisnom podrijetlu vina. Takva se vina označuju za potrošače [ZOI-jima] i [ZOZP-ima]. Kako bi se omogućio transparentan i razrađeniji okvir koji će poduprijeti tvrdnju o kvaliteti određenih proizvoda, trebalo bi uspostaviti sustav za ispitivanje zahtjeva za označivanje izvornosti ili zemljopisnog podrijetla u skladu s pristupom horizontalne politike Unije za kvalitetu koja se primjenjuje na prehrambene proizvode osim vina i alkoholnih pića iz

Uredbe Vijeća (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća [od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL 2012., L 343, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 25., str. 31.)].

[...]

(97) Registrirane oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla trebale bi biti zaštićene od upotreba koje iskorištavaju ugled koji uživaju proizvodi koji ispunjavaju određene zahtjeve. Kako bi se promicalo pošteno tržišno natjecanje te kako bi se izbjeglo zavaravanje potrošača, ta bi se zaštita također trebala proširiti na proizvode i usluge koje nisu obuhvaćene ovom Uredbom, uključujući one koji se ne nalaze u Prilogu I. Ugovorima.”

8 Članak 101. stavak 1. i članak 103. Uredbe br. 1308/2013 istovjetni su članku 118.k stavku 1. i članku 118.m Uredbe br. 1234/2007.

Ostale odredbe prava Unije

9 Članak 3. stavak 1. Direktive 2000/13/EZ Europskog parlamenta i vijeća od 20. ožujka 2000. o usklađivanju zakonodavstava država članica o označivanju, prezentiranju i oglašavanju hrane (SL 2000., L 109, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 7., str. 77.), koja je bila na snazi u vrijeme nastanka činjenica o kojima je riječ u glavnom postupku, određivao je:

„U skladu s člancima od 4. do 17. i uz izuzetke koje sadrže, navođenje sljedećih pojedinosti obvezno je pri označivanju hrane:

(1) naziv pod kojim se proizvod prodaje;

(2) popis sastojaka;

(3) količina određenih sastojaka ili kategorija sastojaka kako je predviđeno u članku 7.;

[...]”

10 Sukladno članku 5. stavku 1. te direktive:

„Naziv pod kojim se hrana prodaje jest naziv određen u odredbama Zajednice koje se na nju primjenjuju.

(a) Ako odredbe Zajednice ne postoje, naziv pod kojim se proizvod prodaje jest naziv utvrđen u zakonima i drugim propisima koji se primjenjuju u državama članicama u kojima se proizvod prodaje krajnjem potrošaču ili masovnim pripremnicima obroka.

U nedostatku navedenoga, naziv pod kojim se proizvod prodaje jest naziv uobičajen u državi članici u kojoj se proizvod prodaje krajnjem potrošaču ili masovnim pripremnicima obroka ili opis hrane te, ako je potrebno, i način uporabe, koji je dovoljno jasan kako bi potrošač uvidio njegovu pravu prirodu i mogao ga razlikovati od ostalih proizvoda s kojima bi mogao biti zamijenjen.

[...]”

- 11 Članak 6. stavak 5. navedene direktive glasio je kako slijedi:

„Popis sastojaka uključuje sve sastojke hrane, prema silaznom redoslijedu mase, zabilježene za vrijeme njihove uporabe u proizvodnji hrane. Predstavlja se pod prikladnim nazivom koji uključuje riječ ‚sastojci‘.

[...]”

- 12 Članak 7. stavci 1. i 5. te direktive predviđali su:

„1. Količina sastojka ili kategorije sastojaka korištene u proizvodnji ili pripremi hrane navodi se u skladu s ovim člankom.

[...]

5. Oznaka iz stavka 1. nalazi se ili u samom nazivu ili tik uz naziv pod kojim se hrana prodaje ili u popisu sastojaka u vezi sa sastojkom ili kategorijom dotičnih sastojaka.”

- 13 Direktiva 2000/13 stavljena je izvan snage od 13. prosinca 2014. Uredbom (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 25 listopada 2011. o informiranju potrošača o hrani, izmjeni uredbi (EZ) br. 1924/2006 i (EZ) br. 1925/2006 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Komisije 87/250/EEZ, Direktive Vijeća 90/496/EEZ, Direktive Komisije 1999/10/EZ, Direktive 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Komisije 2002/67/EZ i 2008/5/EZ i Uredbe Komisije (EZ) br. 608/2004 (SL 2011., L 304, str. 18.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str. 168.), čiji članak 9., naslovljen „Popis obveznih podataka”, određuje:

„1. U skladu s člancima 10. do 35. te vodeći računa o iznimkama iz ovog Poglavlja, obvezno treba navesti sljedeće podatke:

a) naziv hrane;

b) popis sastojaka;

[...]”

- 14 Sukladno članku 17. te uredbe, naslovljenom „Naziv hrane”:

„1. Naziv hrane mora biti propisani naziv. Ako takav naziv ne postoji, naziv hrane mora odgovarati njenom uobičajenom nazivu ili, ako takav uobičajeni naziv ne postoji ili se ne koristi, treba navesti opisni naziv hrane.

[...]”

- 15 Članak 18. navedene uredbe, naslovljen „Popis sastojaka”, određuje:

„1. Popis sastojaka mora biti naslovljen ili mu mora prethoditi navod koji se sastoji ili koji uključuje riječ ‚sastojci‘. Popis sastojaka mora uključivati sve sastojke hrane navedene padajućim redoslijedom s obzirom na masu koja je utvrđena u vrijeme njihove upotrebe u proizvodnji hrane.

2. Sastojci se navode pod njihovim specifičnim nazivom, gdje je primjenjivo, u skladu sa zahtjevima iz članka 17. i Priloga VI.

[...]”

16 Članak 22. te uredbe, naslovljen „Navođenje količine sastojaka”:

„1. Navođenje količine sastojka ili kategorije sastojaka koji se upotrebljavaju u proizvodnji ili pripremi hrane je obvezno ako su sastojak ili kategorija sastojaka:

- a) navedeni u nazivu hrane ili ih potrošač uobičajeno povezuje s tim nazivom;
- b) istaknuti na etiketi riječima, slikama ili grafičkim prikazima; ili
- c) osnova za karakterizaciju hrane i njeno razlikovanje od proizvoda s kojima bi se mogla zamijeniti zbog naziva ili izgleda.

[...]”

17 Uredba (EZ) br. 110/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2008. o definiciji, opisivanju, prezentiranju, označavanju i zaštiti zemljopisnih oznaka jakih alkoholnih pića i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1576/89 (SL 2008., L 39, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 62., str. 171.), u svojemu članku 10., naslovljenom „Posebna pravila vezana uz korištenje trgovačkih naziva i zemljopisnih oznaka”, određuje:

„1. Ne dovodeći u pitanje Direktivu 2000/13/EZ, zabranjeno je korištenje nekog izraza navedenog u kategorijama od 1. do 46. Priloga II., ili zemljopisne oznake registrirane u Prilogu III., u složenici, ili aluzija kod prezentiranja prehrambenog proizvoda na bilo koji od njih, ako alkohol ne potječe isključivo od alkoholnog pića ili više njih na koje se upućuje.

[...]”

18 Članak 16. točka (a) te uredbe štiti oznake zemljopisnog podrijetla registrirane u Prilogu III. te uredbe na istovjetan način kao i članak 118.m stavak 2. točka (a) Uredbe br. 1234/2007 i članak 103. stavak 2. točka (a) Uredbe br. 1308/2013.

19 Uvodna izjava 32. Uredbe (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL 2012., L 343, str. 1.) određuje:

„Zaštita oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla treba se proširiti na zlouporabu, imitaciju i podsjećanje na registrirane nazive na robi i uslugama radi osiguranja visoke razine zaštite te da bi se ta zaštita uskladila s onom koja se primjenjuje na vinski sektor. Kada se [ZOI-ji] ili [ZOZP-i] koriste kao sastojci, mora se poštovati komunikaciju Komisije pod nazivom „Smjernice za označivanje prehrambenih proizvoda koji koriste zaštićene oznake izvornosti (ZOI-[j]e) ili zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla (ZOZP-e) kao sastojke”.

20 Članak 13. te uredbe naslovljen „Zaštita” predviđa:

„1. Registrirani nazivi zaštićeni su od:

- a) bilo kakvog izravnog ili neizravnog komercijalnog korištenja registriranog naziva za proizvode koji nisu obuhvaćeni registracijom, ako su ti proizvodi usporedivi s proizvodima registriranim pod tim nazivom, ili ako se korištenjem tog naziva iskorištava ugled zaštićenog naziva, uključujući kad se ti proizvodi koriste kao sastojak;

[...]”

- 21 Smjernice za označivanje hrane koja kao sastojke upotrebljava zaštićene oznake izvornosti (ZOI-je) i zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla (ZOZP-e) (SL 2010., C 341, str. 3, u daljnjem tekstu: Smjernice) glase:

„2.1. Preporuke u vezi s upotrebom registriranih naziva

1. Komisija smatra da se naziv registriran kao ZOI ili ZOZP može legitimno navesti na popisu sastojaka hrane.
2. Osim toga, smatra da se naziv registriran kao ZOI ili ZOZP može navesti u samom nazivu ili tik uz naziv pod kojim se prodaje hrana koja uključuje sastojke s registriranim nazivom, kao i pri označivanju, prezentiranju i oglašavanju te hrane, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - bilo bi primjereno da navedena hrana ne sadržava nijedan drugi ‚usporedivi sastojak‘, odnosno nijedan drugi sastojak koji u potpunosti ili djelomično zamjenjuje sastojak sa ZOI-jem ili ZOZP-om. Prema Komisijinu mišljenju, primjer ‚usporediv[og] sastoj[ka]‘ je sir s plemenitom pljesni (općepoznat kao ‚plavi sir‘), koji je usporediv sa sirom ‚roquefort‘.
 - osim toga, taj bi se sastojak trebao koristiti u dostatnoj količini kako bi predmetnoj hrani dao ključnu značajku. S obzirom na velik broj različitih mogućnosti, Komisija ne može predložiti minimalni postotak koji bi se primjenjivao u svim slučajevima. Primjerice, uključivanje minimalne količine nekog začina sa ZOI-jem ili ZOZP-om u određenu hranu moglo bi biti dovoljno za davanje ključne značajke toj hrani. Suprotno tomu, uključivanje minimalne količine nekog mesa sa ZOI-jem ili ZOZP-om u određenu hranu ne bi samo po sebi moglo biti dovoljno za davanje ključne značajke toj hrani.
 - u konačnici, postotak uključenog sastojka sa ZOI-jem ili ZOZP-om trebao bi, po mogućnosti, biti naveden u samom nazivu ili tik uz naziv pod kojim se prodaje predmetna hrana ili, ako to nije moguće, na popisu sastojaka u izravnoj vezi s predmetnim sastojkom.

[...]” [neslužbeni prijevod]

Glavni postupak i prethodna pitanja

- 22 Aldi, njemačko društvo koje se osobito bavi distribucijom hrane, krajem 2012. stavilo je u prodaju smrznuti proizvod koji proizvodi Galana NV, intervenijent u glavnom postupku u potporu Aldiju, koji se distribuira pod nazivom „Champagner Sorbet” i koji sadržava 12 % šampanjca.
- 23 Budući da je CIVC, udruga proizvođača šampanjca, smatrao da je distribucija tog proizvoda pod tim nazivom povreda ZOI-ja „Champagne”, pokrenuo je postupak pred Landgerichtom München I (Zemaljski sud u Münchenu I, Njemačka) od kojeg je, na temelju članka 118.m Uredbe br. 1234/2007 i članka 103. Uredbe br. 1308/2013, zahtijevao da naloži Aldiju da prestane upotrebljavati navedeni naziv u prodaji smrznutih proizvoda. Odluka tog suda kojom je taj zahtjev prihvaćen izmijenjena je u žalbenom postupku odlukom Oberlandesgerichta München (Visoki zemaljski sud u Münchenu, Njemačka), kojom ju je taj sud odbio.
- 24 Žalbeni sud je osobito smatrao da nisu ispunjeni uvjeti za osnovanu tužbu na temelju članka 103. stavka 2. točke (a) podtočke (ii) i članka 103. stavka 2. točaka (b) i (c) Uredbe br. 1308/2013 s obzirom na to da u predmetnom slučaju nije ispunjen uvjet koji se odnosi na nezakonitu uporabu ZOI-ja, a taj je da je Aldi imao legitimni interes upotrebljavati naziv „Champagner Sorbet” za označivanje hrane koju javnost poznaje pod tim nazivom i u kojoj je šampanjac ključni sastojak, i da ne postoji obmanjujuća oznaka.

- 25 Zatim je CIVC podnio reviziju Bundesgerichtshofu (Savezni vrhovni sud, Njemačka), koji navodi, kao prvo, da je sklon smatrati da Aldijeva uporaba naziva „Champagner Sorbet” ulazi u područje primjene članka 118.m stavka 2. točke (a) podtočke (ii) Uredbe br. 1234/2007 i članka 103. stavka 2. točke (a) podtočke (ii) Uredbe br. 1308/2013 jer Aldi upotrebljava taj naziv za smrznuti desert, te stoga za proizvod koji ne odgovara specifikacijama vina koja nose ZOI „Champagne”, i jer komercijalno upotrebljava taj ZOI.
- 26 Kao drugo, sud koji je uputio zahtjev smatra da naziv „Champagner Sorbet” može prenijeti ugled ZOI-ja „Champagne” na proizvod koji distribuira Aldi. Međutim, on se pita predstavlja li uporaba ZOI-ja iskorištavanje ugleda tog ZOI-ja, u smislu gore navedenih odredbi, ako naziv hrane odgovara navikama ciljane javnosti u pogledu označavanja te hrane i ako je sastojak sadržan u dostatnoj količini da joj daje ključnu značajku. Kao i žalbeni sud, on smatra da postojanje legitimnog interesa za uporabu ZOI-ja isključuje postojanje iskorištavanja ugleda tog ZOI-ja.
- 27 Kao treće, smatrajući da se tužba CIVC-a može temeljiti na članku 118.m stavku 2. točki (b) Uredbe br. 1234/2007 i članku 103. stavku 2. točki (b) Uredbe br. 1308/2013, sud koji je uputio zahtjev pita se je li uporaba ZOI-ja u okolnostima poput onih o kojima je riječ u predmetnom slučaju nezakonita zloruporaba, oponašanje ili podsjećanje u smislu tih odredbi. S tim u vezi on smatra da potonje zahtijevaju da osporavana uporaba ZOI-ja bude nezakonita te da, slijedom toga, uporaba opravdana legitimnim interesom nije obuhvaćena zabranama sadržanima u njima.
- 28 Kao četvrto, budući da je CIVC tvrdio da Aldi upotrebljava naziv „Champagner Sorbet” na obmanjujuć način, u smislu članka 118.m, stavka 2. točke (c) Uredbe br. 1234/2007 i članka 103. stavka 2. točke (c) Uredbe br. 1308/2013, sud koji je uputio zahtjev pita se ne obuhvaća li područje primjene tih odredbi samo obmanjujuće oznake koje kod ciljane javnosti mogu stvoriti pogrešnu predodžbu o zemljopisnom podrijetlu proizvoda ili ono obuhvaća i obmanjujuće oznake o ključnim značajkama tog proizvoda.
- 29 U tim je okolnostima Bundesgerichtshof (Savezni vrhovni sud) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Treba li članak 118.m stavak 2. točku (a) podtočku (ii) Uredbe br. 1234/2007 kao i članak 103. stavak 2. točku (a) podtočku (ii) Uredbe br. 1308/2013 tumačiti na način da se oni primjenjuju i ako se [ZOI] upotrebljava kao dio oznake za hranu koja ne odgovara specifikacijama proizvoda, a kojoj je dodan sastojak koji odgovara specifikacijama proizvoda?

2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan:

Treba li članak 118.m stavak 2. točku (a) podtočku (ii) Uredbe br. 1234/2007 kao i članak 103. stavak 2. točku (a) podtočku (ii) Uredbe br. 1308/2013 tumačiti na način da upotreba zaštićene oznake izvornosti kao dijela oznake za hranu koja ne odgovara specifikacijama proizvoda, a kojoj je dodan sastojak koji odgovara specifikacijama proizvoda predstavlja iskorištavanje ugleda [ZOI] ako oznaka hrane odgovara navikama označavanja ciljane javnosti i sastojak je dodan u dostatnoj količini da proizvodu dâ ključnu [značajku]?

3. Treba li članak 118.m stavak 2. točku (b) Uredbe br. 1234/2007 kao i članak 103. stavak 2. točku (b) Uredbe br. 1308/2013 tumačiti na način da upotreba [ZOI-ja] u okolnostima opisanim u drugom prethodnom pitanju predstavlja [nezakonitu] zlorupotrebu, oponašanje ili [podsjećanje]?
4. Treba li članak 118.m stavak 2. točku (c) Uredbe br. 1234/2007 kao i članak 103. stavak 2. točku (c) Uredbe br. 1308/2013 tumačiti na način da se oni primjenjuju samo na lažne [ili obmanjujuće] oznake, a kod ciljane javnosti mogu stvoriti [pogrešnu] predodžbu o zemljopisnom podrijetlu proizvoda?”

O prethodnim pitanjima

Prvo pitanje

- 30 Svojim prvim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 118.m stavak 2. točku (a) podtočku (ii) Uredbe br. 1234/2007 i članak 103. stavak 2. točku (a) podtočku (ii) Uredbe br. 1308/2013, koji imaju istovjetan sadržaj, tumačiti na način da u njihovo područje primjene ulazi slučaj u kojem se ZOI, poput „Champagne”, upotrebljava kao dio naziva pod kojim se prodaje hrana, poput „Champagner Sorbet”, koja ne odgovara specifikaciji tog ZOI-ja, ali sadržava sastojak koji odgovara navedenoj specifikaciji.
- 31 Valja istaknuti, s jedne strane, da je područje primjene zaštite iz članka 118.m stavka 2. točke (a) Uredbe br. 1234/2007 i članka 103. stavka 2. točke (a) Uredbe br. 1308/2013 osobito široko jer se te odredbe odnose na bilo koju izravnu ili neizravnu komercijalnu uporabu ZOI-ja ili ZOZP-a i štite ih od takve uporabe kako u odnosu na usporedive proizvode koji ne odgovaraju specifikacijama proizvoda zaštićenog naziva tako i u odnosu na proizvode koji nisu usporedivi ako takva uporaba iskorištava ugled tog ZOI-ja ili tog ZOZP-a. Opseg te zaštite odgovara cilju, potvrđenom u uvodnoj izjavi 97. Uredbe br. 1308/2013, zaštite ZOI-ja i ZOZP-a od bilo koje uporabe koja iskorištava ugled koji uživaju proizvodi koji ispunjavaju određene zahtjeve.
- 32 S druge strane, odredbe prava Unije o zaštiti registriranih naziva i oznaka zemljopisnog podrijetla, koje su, kao što to potvrđuje uvodna izjava 92. Uredbe br. 1308/2013, dio horizontalne politike Unije za kvalitetu, treba tumačiti na način koji omogućuje njihovu ujednačenu primjenu.
- 33 S tim u vezi, kao prvo, Uredba br. 1151/2012, čija uvodna izjava 32. navodi da se njome želi osigurati visoka razina zaštite i uskladiti tu zaštitu s onom koja se primjenjuje na vinski sektor, u svojem članku 13. stavku 1. točki (a) za nazive registrirane na temelju te uredbe predviđa zaštitu analognu onoj iz članka 118.m stavka 2. točke (a) Uredbe br. 1234/2007 i članka 103. stavka 2. točke (a) Uredbe br. 1308/2013 time što izričito previđa da se ta zaštita primjenjuje i na proizvode koji se koriste kao sastojak.
- 34 Kao drugo, Sud je u presudi od 14. srpnja 2011., Bureau national interprofessionnel du Cognac (C-4/10 i C-27/10, EU:C:2011:484, t. 55.), kad je riječ o tumačenju članka 16. točke (a) Uredbe br. 110/2008, čiji su sadržaj i svrha analogni onima članka 118.m stavka 2. točke (a) Uredbe br. 1234/2007 i članka 103. stavka 2. točke (a) Uredbe br. 1308/2013, presudio da je upotreba žiga koji sadržava oznaku zemljopisnog podrijetla ili izraz koji odgovara toj oznaci i njegova prijevoda za jaka alkoholna pića koja ne ispunjavaju odgovarajuće specifikacije u načelu izravna komercijalna uporaba te oznake zemljopisnog podrijetla u smislu članka 16. točke (a) Uredbe br. 110/2008.
- 35 S obzirom na prethodno navedeno valja smatrati da se članak 118.m stavak 2. točka (a) podtočka (ii) Uredbe br. 1234/2007 i članak 103. stavak 2. točka (a) podtočka (ii) Uredbe br. 1308/2013 primjenjuju na komercijalnu uporabu ZOI-ja, poput „Champagne”, kao dijela naziva hrane, poput „Champagner Sorbet”, koja sadržava sastojak koji odgovara specifikaciji tog ZOI-ja.
- 36 Slijedom toga, na prvo pitanje valja odgovoriti tako da članak 118.m stavak 2. točku (a) podtočku (ii) Uredbe br. 1234/2007 i članak 103. stavak 2. točku (a) podtočku (ii) Uredbe br. 1308/2013 treba tumačiti na način da u njihovo područje primjene ulazi slučaj u kojem se ZOI, poput „Champagne”, upotrebljava kao dio naziva pod kojim se prodaje hrana, poput „Champagner Sorbet”, koja ne odgovara specifikaciji tog ZOI-ja, ali sadržava sastojak koji odgovara navedenoj specifikaciji.

Drugo pitanje

- 37 Svojim drugim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 118.m stavak 2. točku (a) podtočku (ii) Uredbe br. 1234/2007 i članak 103. stavak 2. točku (a) podtočku (ii) Uredbe br. 1308/2013 tumačiti na način da je uporaba ZOI-ja kao dijela naziva pod kojim se prodaje hrana koja ne odgovara specifikaciji tog ZOI-ja, ali sadržava sastojak koji odgovara navedenoj specifikaciji, poput „Champagner Sorbet”, iskorištavanje ugleda ZOI-ja, u smislu tih odredbi, ako ime hrane odgovara navikama označivanja ciljane javnosti i sastojak je dodan u dostatnoj količini da proizvodu dà ključnu značajku.
- 38 Kao što je Sud podsjetio u točki 82. presude od 14. rujna 2017., EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (C-56/16 P, EU:C:2017:693), što se tiče zaštite ZOI-ja i ZOZP-a, Uredba br. 1234/2007 je instrument zajedničke poljoprivredne politike čiji je cilj u biti potrošačima jamčiti da poljoprivredni proizvodi koji nose registriranu oznaku zemljopisnog podrijetla na temelju te uredbe imaju određene posebne značajke zato što potječu iz određenog zemljopisnog područja i stoga jamče kvalitetu zbog svojeg zemljopisnog podrijetla kako bi poljoprivrednici koji su uložili mnogo truda u poboljšanje kvalitete ostvarili veće prihode i kako bi se treće osobe spriječilo da iskorištavaju ugled koji proizlazi iz kvalitete tih proizvoda.
- 39 Osim toga, kad je riječ o članku 16. točkama (a) do (d) Uredbe br. 110/2008, Sud je u točki 46. presude od 14. srpnja 2011., Bureau national interprofessionnel du Cognac (C-4/10 i C-27/10, EU:C:2011:484), smatrao da se ta odredba odnosi na različite situacije u kojima je stavljanje na tržište proizvoda popraćeno izričitim ili prešutnim upućivanjem na oznaku zemljopisnog podrijetla u okolnostima koje mogu bilo javnost dovesti u zabludu ili u najmanju ruku kod nje stvoriti asocijaciju u odnosu na porijeklo proizvoda bilo omogućiti gospodarskom subjektu da neopravdano iskorištava ugled predmetne oznake zemljopisnog podrijetla.
- 40 Iz toga proizlazi da iskorištavanje ugleda ZOI-ja, u smislu članka 118.m stavka 2. točke (a) podtočke (ii) Uredbe br. 1234/2007 i članka 103. stavka 2. točke (a) podtočke (ii) Uredbe br. 1308/2013, pretpostavlja uporabu tog ZOI-ja čiji je cilj neopravdano iskorištavanje njegova ugleda.
- 41 U predmetnom slučaju, kao što je to istaknuo sud koji je uputio zahtjev, uporaba naziva „Champagner Sorbet” za označivanje sorbeta koji sadržava šampanjac može prenijeti na taj proizvod ugled ZOI-ja „Champagne”, koji pobuđuje predodžbu kvalitete i prestiža, i dakle iskoristiti njegov ugled. Radi određivanja toga narušava li takva uporaba zaštitu dodijeljenu člankom 118.m stavkom 2. točkom (a) podtočkom (ii) Uredbe br. 1234/2007 ili člankom 103. stavkom 2. točkom (a) podtočkom (ii) Uredbe br. 1308/2013, valja, slijedom toga, ispitati je li ona postupak čiji je cilj neopravdano iskorištavanje ugleda tog ZOI-ja.
- 42 S tim u vezi najprije valja ustvrditi da članak 3. stavak 1. i članak 5. stavak 1. Direktive 2000/13, koja je bila na snazi u vrijeme nastanka činjenica o kojima je riječ u glavnom postupku, i, kao što je to istaknuo sud koji je uputio zahtjev, članak 9. stavak 1. točka (a) i članak 17. stavak 1. Uredbe br. 1169/2011 ni u kojem slučaju ne nameću uključivanje ZOI-ja u naziv hrane koja ne odgovara specifikacijama tog ZOI-ja, ali sadržava sastojak koji odgovara navedenim specifikacijama, ako je uporaba takvog naziva u suprotnosti sa zaštitom koju dodjeljuju članak 118.m stavak 2. točka (a) podtočka (ii) Uredbe br. 1234/2007 ili članak 103. stavak 2. točka (a) podtočka (ii) Uredbe br. 1308/2013.
- 43 Usto, strogo poštovanje odredbi o nazivu hrane sadržanih u Direktivi 2000/13 i u Uredbi br. 1169/2011, kao i odredbi o sastojcima sadržanima u tim propisima, osobito onih iz članka 6. stavka 5. i članka 7. stavaka 1. i 5. Direktive 2000/13 i onih iz članka 18. stavaka 1. i 2. i članka 22. stavka 1. Uredbe br. 1169/2011, ne može isključiti postojanje neopravdane uporabe ugleda ZOI-ja.

- 44 Zatim, kao što je to istaknuo sud koji je uputio zahtjev, na temelju članka 10. stavka 1. Uredbe br. 110/2008, uporaba registrirane oznake zemljopisnog podrijetla u složenici je zabranjena, osim ako alkohol ne potječe isključivo od jakog alkoholnog pića na koje se upućuje.
- 45 Konačno, Smjernice – koje treba uzeti u obzir ako se, u skladu s uvodnom izjavom 32. Uredbe br. 1151/2012, proizvodi koji nose ZOI ili ZOZP koriste kao sastojci – u svojoj točki 2.1.2. određuju da se naziv registriran kao ZOI može navesti u okviru naziva pod kojim se prodaje hrana koja uključuje proizvode s registriranim nazivom ako su ispunjena tri uvjeta koja one sadržavaju. Kao što je istaknuto u točki 33. ove presude, budući da je cilj te uredbe osigurati visoku razinu zaštite i uskladiti tu zaštitu s onom koja se primjenjuje na vinski sektor, te smjernice su također relevantne za potrebe tumačenja članka 118.m stavka 2. točke (a) podtočke (ii) Uredbe br. 1234/2007 i članka 103. stavka 2. točke (a) podtočke (ii) Uredbe br. 1308/2013.
- 46 Iz toga slijedi da se uporaba ZOI-ja kao dijela naziva pod kojim se prodaje hrana koja ne odgovara specifikacijama tog ZOI-ja, ali sadržava sastojak koji odgovara navedenim specifikacijama, kao takva ne može smatrati postupkom koji je neopravdan i stoga postupkom protiv kojeg su ZOI-ji zaštićeni u svim okolnostima na temelju članka 118.m stavka 2. točke (a) podtočke (ii) Uredbe br. 1234/2007 i članka 103. stavka 2. točke (a) podtočke (ii) Uredbe br. 1308/2013. Slijedom toga, zadaća je nacionalnih sudova da, s obzirom na okolnosti svakog pojedinog slučaja, ocijene je li cilj takve uporabe neopravdano iskorištavanje ugleda ZOI-ja.
- 47 U tu svrhu, činjenica da naziv o kojem je riječ u glavnom postupku odgovara navikama ciljane javnosti u pogledu označivanja hrane može biti element koji se može uzeti u obzir.
- 48 Naime, budući da je svrha zaštite registriranih naziva i oznaka zemljopisnog podrijetla osobito, kao što je to istaknuto u točki 38. ove presude, potrošačima jamčiti da proizvodi koji nose takvu oznaku imaju određene posebne značajke zato što potječu iz određenog zemljopisnog područja i jamče kvalitetu zbog svojeg zemljopisnog podrijetla, ta svrha se ne bi mogla postići ako bi ZOI bio generički naziv ili bi to mogao postati. Tako se, na temelju članka 118.k stavka 1. Uredbe br. 1234/2007 i članka 101. stavka 1. Uredbe br. 1308/2013, nazivi koji su postali generički ne smiju zaštititi kao ZOI-ji. Usto, članak 118.m stavak 3. Uredbe br. 1234/2007, kao članak 103. stavak 3. Uredbe br. 1308/2013, određuje da ZOI-ji ne postaju generički u Uniji. Smatrati da činjenica da naziv hrane, poput „Champagner Sorbet”, čini onaj koji ciljane javnost uobičajeno upotrebljava da bi označila tu hranu može utjecati na ocjenu neopravdanosti uporabe ZOI-ja kao dijela tog naziva značilo bi priznati da se taj ZOI može generički upotrebljavati, što bi dakle bilo u suprotnosti sa zaštitom uspostavljenom tim uredbama.
- 49 Kad je riječ o tome je li za potrebe te ocjene relevantan kriterij prema kojem je sastojak koji ima ZOI dodan u dostatnoj količini da predmetnoj hrani da ključnu značajku, valja ustvrditi da taj kriterij odgovara jednom od triju uvjeta iz točke 2.1.2 Smjernica za priznanje da se naziv registriran kao ZOI može navesti u okviru naziva pod kojim se prodaje hrana koja uključuje proizvode koji imaju taj ZOI. Međutim, Komisija je u tim smjernicama pojasnila da, s obzirom na velik broj različitih mogućnosti, ne može predložiti minimalni postotak koji bi se primjenjivao u svim slučajevima.
- 50 S tim u vezi valja smatrati da je cilj uporabe ZOI-ja kao dijela naziva pod kojim se prodaje hrana koja ne odgovara specifikaciji tog ZOI-ja, ali sadržava sastojak koji odgovara navedenoj specifikaciji, neopravdano iskorištavanje ugleda tog ZOI-ja ako taj sastojak toj hrani ne daje ključnu značajku.
- 51 Kad je riječ o određivanju toga daje li predmetni sastojak predmetnoj hrani ključnu značajku, količina tog sastojka u sastavu te hrane je važan, ali ne i dostatan kriterij. Njegova ocjena ovisi o predmetnim proizvodima i mora biti popraćena kvalitativnom ocjenom. S tim u vezi, kao što je istaknuo nezavisni odvjetnik u točkama 76. i 77. svojega mišljenja, nije riječ o pronalaženju ključne značajke sastojka koji ima ZOI u toj hrani, nego o utvrđenju da ta hrana ima ključnu značajku vezanu za taj sastojak. Ta značajka su često aroma i okus koje daje taj sastojak.

- 52 Ako naziv hrane, kao u glavnom predmetu, upućuje na to da ona sadržava sastojak koji ima ZOI koji bi trebao ukazivati na okus te hrane, okus pobuđen tim sastojkom mora biti ključna značajka navedene hrane. Naime, i ako ostali sastojci sadržani u navedenoj hrani u većoj mjeri određuju njezin okus, uporaba takvog naziva neopravdano iskorištava ugled predmetnog ZOI-ja. Tako je, da bi se ocijenilo daje li šampanjac sadržan u proizvodu o kojem je riječ u glavnom postupku tom proizvodu ključnu značajku, zadaća nacionalnog suda da, s obzirom na dokaze koji su mu podneseni, ocijeni ima li taj proizvod okus koji je ponajprije pobuđen prisutnošću šampanjca u njegovu sastavu.
- 53 S obzirom na ta razmatranja, na drugo pitanje treba odgovoriti tako da članak 118.m stavak 2. točku (a) podtočku (ii) Uredbe br. 1234/2007 i članak 103. stavak 2. točku (a) podtočku (ii) Uredbe br. 1308/2013 valja tumačiti na način da je uporaba ZOI-ja kao dijela naziva pod kojim se prodaje hrana koja ne odgovara specifikacijama tog ZOI-ja, ali sadržava sastojak koji odgovara navedenoj specifikaciji, poput „Champagner Sorbet”, iskorištavanje ugleda ZOI-ja, u smislu tih odredbi, ako ključna značajka te hrane nije okus pobuđen ponajprije prisutnošću tog sastojka u njezinu sastavu.

Treće pitanje

- 54 Svojim trećim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 118.m stavak 2. točku (b) Uredbe br. 1234/2007 i članak 103. stavak 2. točku (b) Uredbe 1308/2013 tumačiti na način da je uporaba ZOI-ja kao dijela naziva pod kojim se prodaje hrana koja ne odgovara specifikaciji tog ZOI-ja, ali sadržava sastojak koji odgovara navedenoj specifikaciji, poput „Champagner Sorbet”, zlouporaba, oponašanje ili podsjećanje, u smislu tih odredbi.
- 55 S tim u vezi valja ustvrditi da se članak 118.m stavak 2. točke (a) do (d) Uredbe br. 1234/2007 i članak 103. stavak 2. točke (a) do (d) Uredbe br. 1308/2013 odnose na različite povrede kojih ZOI-ji, ZOZP-i i vina koja nose te nazive mogu biti predmet i protiv kojih ih te odredbe štite.
- 56 U predmetnom slučaju iz odgovora na prvo i drugo pitanje proizlazi da je uporaba ZOI-ja, poput „Champagne”, kao dijela naziva pod kojim se prodaje hrana koja ne odgovara specifikaciji tog ZOI-ja, ali sadržava sastojak koji odgovara navedenoj specifikaciji, poput „Champagner Sorbet”, komercijalna uporaba navedenog ZOI-ja, u smislu članka 118.m stavka 2. točke (a) podtočke (ii) Uredbe br. 1234/2007 i članka 103. stavka 2. točke (a) podtočke (ii) Uredbe br. 1308/2013, od koje je on zaštićen na temelju tih odredbi ako je cilj te uporabe neopravdano iskorištavanje njegova ugleda i da je tome osobito tako ako taj sastojak ne daje toj hrani ključnu značajku.
- 57 Suprotno tomu, čini se da uporaba ZOI-ja u nazivu hrane, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, ne može biti zlouporaba, oponašanje ili podsjećanje u smislu članka 118.m stavka 2. točke (b) Uredbe br. 1234/2007 i članka 103. stavka 2. točke (b) Uredbe br. 1308/2013. Naime, kod uključenja u predmetni naziv hrane naziva sastojka koji ima ZOI riječ je o tome da je taj ZOI izravno upotrijebljen radi otvorenog prisvajanja okusne kvalitete vezane uza nj, što nije ni zlouporaba ni oponašanje ni podsjećanje.
- 58 Što se tiče pojma „podsjećanje”, valja usto napomenuti da on, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, osobito podrazumijeva situaciju u kojoj pojam koji se koristi za označavanje proizvoda uključuje dio zaštićenog naziva, tako da se u mislima potrošača koji se susretne s imenom proizvoda kao referentna slika pojavi proizvod s tim nazivom (vidjeti u tom smislu presudu od 21. siječnja 2016., Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, t. 21. i navedenu sudsku praksu). Stoga uključivanje cijelog naziva ZOI-ja u naziv hrane radi upućivanja na njegov okus ne odgovara toj pretpostavci.

- 59 Slijedom toga, na treće pitanje treba odgovoriti tako da članak 118.m stavak 2. točku (b) Uredbe br. 1234/2007 i članak 103. stavak 2. točku (b) Uredbe br. 1308/2013 treba tumačiti na način da uporaba ZOI-ja kao dijela naziva pod kojim se prodaje hrana koja ne odgovara specifikacijama tog ZOI-ja, ali sadržava sastojak koji odgovara navedenoj specifikaciji, poput „Champagner Sorbet”, nije zloraba, oponašanje ili podsjećanje, u smislu tih odredbi.

Četvrto pitanje

- 60 Svojim četvrtim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 118.m stavak 2. točku (c) Uredbe br. 1234/2007 i članak 103. stavak 2. točku (c) Uredbe br. 1308/2013 tumačiti na način da se oni primjenjuju samo na lažne ili obmanjujuće oznake koje kod ciljane javnosti mogu stvoriti pogrešnu predodžbu o zemljopisnom podrijetlu proizvoda ili se primjenjuju i na lažne ili obmanjujuće oznake koje se odnose na prirodu ili ključne značajke tog proizvoda.
- 61 S tim u vezi valja istaknuti da, iako je u članku 118.m stavku 2. točki (c) Uredbe br. 1234/2007 i članku 103. stavku 2. točki (c) Uredbe br. 1308/2013 riječ o lažnim ili obmanjujućim oznakama na unutarnjoj ili vanjskoj ambalaži, na promidžbenom materijalu ili dokumentima koji se odnose na dotični vinski proizvod, te odredbe, u situaciji o kojoj je riječ u predmetnom slučaju, u kojoj je dotični vinski proizvod sastojak hrane, mogu imati koristan učinak samo ako se odnose na unutarnju ili vanjsku ambalažu, promidžbeni materijal i dokumente koji se odnose na tu hranu.
- 62 Što se tiče dosega tih odredbi, iz njihova teksta proizlazi da su ZOI-ji, ZOZP-i i vina koja nose te zaštićene nazive u skladu s odgovarajućim specifikacijama zaštićeni od, s jedne strane, lažnih ili obmanjujućih oznaka glede izvora, podrijetla, prirode ili ključnih značajki na unutarnjoj ili vanjskoj ambalaži, na promidžbenom materijalu ili dokumentima koji se odnose na taj proizvod i, s druge strane, od pakiranja proizvoda u ambalažu koja stvara pogrešnu predodžbu o njegovu podrijetlu. Tako te odredbe omogućuju zabranu lažnih ili obmanjujućih oznaka o zemljopisnom podrijetlu proizvoda i lažnih ili obmanjujućih oznaka koje se odnose na prirodu ili ključne značajke tog proizvoda, poput primjerice njegova okusa.
- 63 Ako ključna značajka hrane o kojoj je riječ u glavnom postupku ne bi bila okus izazvan ponajprije prisutnošću šampanjca u njezinu sastavu, moglo bi se dakle smatrati da je naziv „Champagner Sorbet” na unutarnjoj ili vanjskoj ambalaži te hrane lažna ili obmanjujuća oznaka, u smislu članka 118.m stavka 2. točke (c) Uredbe br. 1234/2007 ili članka 103. stavka 2. točke (c) Uredbe br. 1308/2013.
- 64 S obzirom na ta razmatranja, na četvrto pitanje treba odgovoriti tako da članak 118.m stavak 2. točku (c) Uredbe br. 1234/2007 i članak 103. stavak 2. točku (c) Uredbe br. 1308/2013 treba tumačiti na način da se primjenjuju na lažne ili obmanjujuće oznake koje kod ciljane javnosti mogu stvoriti pogrešnu predodžbu o zemljopisnom podrijetlu proizvoda i na lažne ili obmanjujuće oznake koje se odnose na prirodu ili ključne značajke tog proizvoda.

Troškovi

- 65 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (drugo vijeće) odlučuje:

1. Članak 118.m stavak 2. točku (a) podtočku (ii) Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 od 22. listopada 2007. o uspostavljanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i o posebnim odredbama za određene poljoprivredne proizvode (Uredba o jedinstvenom ZOT-u), kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 491/2009 od 25. svibnja 2009., i članak 103. stavak 2. točku (a) podtočku (ii) Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 treba tumačiti na način da u njihovo područje primjene ulazi slučaj u kojem se zaštićena oznaka izvornosti, poput „Champagne”, upotrebljava kao dio naziva pod kojim se prodaje hrana, poput „Champagner Sorbet”, koja ne odgovara specifikaciji te zaštićene oznake izvornosti, ali sadržava sastojak koji odgovara navedenoj specifikaciji.
2. Članak 118.m stavak 2. točku (a) podtočku (ii) Uredbe br. 1234/2007, kako je izmijenjena Uredbom br. 491/2009, i članak 103. stavak 2. točku (a) podtočku (ii) Uredbe br. 1308/2013 valja tumačiti na način da je uporaba ZOI-ja kao dijela naziva pod kojim se prodaje hrana koja ne odgovara specifikacijama tog ZOI-ja, ali sadržava sastojak koji odgovara navedenoj specifikaciji, poput „Champagner Sorbet”, iskorištavanje ugleda ZOI-ja, u smislu tih odredbi, ako ključna značajka te hrane nije okus pobuđen ponajprije prisutnošću tog sastojka u njezinu sastavu.
3. Članak 118.m stavak 2. točku (b) Uredbe br. 1234/2007, kako je izmijenjena Uredbom br. 491/2009, i članak 103. stavak 2. točku (b) Uredbe br. 1308/2013 treba tumačiti na način da uporaba zaštićene oznake izvornosti kao dijela naziva pod kojim se prodaje hrana koja ne odgovara specifikacijama te zaštićene oznake izvornosti, ali sadržava sastojak koji odgovara navedenoj specifikaciji, poput „Champagner Sorbet”, nije zloraba, oponašanje ili podsjećanje, u smislu tih odredbi.
4. Članak 118.m stavak 2. točku (c) Uredbe br. 1234/2007, kako je izmijenjena Uredbom br. 491/2009, i članak 103. stavak 2. točku (c) Uredbe br. 1308/2013 treba tumačiti na način da se primjenjuju na lažne ili obmanjujuće oznake koje kod ciljane javnosti mogu stvoriti pogrešnu predodžbu o zemljopisnom podrijetlu proizvoda i na lažne ili obmanjujuće oznake koje se odnose na prirodu ili ključne značajke tog proizvoda.

Potpisi